

Ks. WŁADYSŁAW LOHN SI

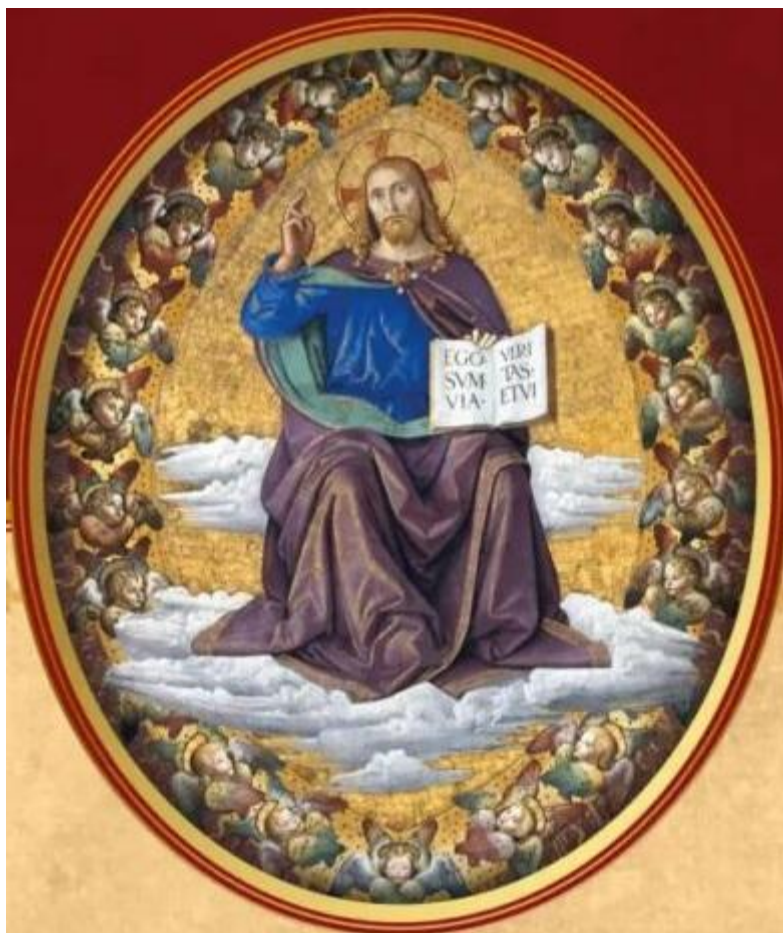

CHRYSTUS NAUCZAJĄCY
USTANOWIENIE I SKŁAD
URZĘDU NAUCZYCIELSKIEGO
~~~~~
NIEOMYLNÓŚĆ MAGISTERIUM
KOŚCIOŁA

KRAKÓW 2025

www.ultramontes.pl

"Ja, Światło, przyszedłem na świat, aby nie pozostał w ciemności nikt, kto we Mnie wierzy!"

(Jan. 12, 46)

CHRYSTUS NAUCZAJĄCY

USTANOWIENIE I SKŁAD URZĘDU NAUCZYCIELSKIEGO

Ks. WŁADYSŁAW LOHN SI

"A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w Imię moje, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, o czym wam mówiłem"

(Jan. 14, 26)

Nieomyślność Magisterium Kościoła

Naprzód słów parę, co to jest nieomyślność, potem przyjrzyjmy się dowodom za nieomyślnością urzędu nauczycielskiego.

Nieomyślność w najogólniejszym znaczeniu tego wyrazu: to cenna zaleta i właściwość umysłu poznającego, która sprawia, że w jego poznanie nie może się zakraść żaden błąd. Nieomyślny nie tylko nie błądzi, ale nawet pomylić się nie może.

Nieomyślność to nie objawienie nowych prawd, nie wzbogacenie lub rozszerzenie zakresu wiedzy, lecz wykluczenie możliwości pomyłki w formowaniu i wypowiedaniu sądu w dziedzinie wiary i obyczajów. Objawienie Boże rozszerza i wzbogaca zakres prawd, otwiera nowe horyzonty, ukazuje nieznanne dotąd światy. – Nieomyślność strzeże i ubezpiecza urząd nauczycielski w poznaniu prawdy objawionej, uniemożliwia sformułowanie fałszywego sądu odnośnie do prawd przez Boga objawionych.

Nieomyślność różni się od natchnienia. Natchnienie (inspiracja), jest pozytywnym działaniem Ducha Świętego na rozum i wolę piszącego. Mocą tego działania tj. oświecenia rozumu i pobudzenia woli ludzkiej do pisania ksiąg, Bóg stał się ich autorem i jest ich autorem tak dalece, że twierdzenie i sądy np. Izajasza lub Jeremiasza, czy też św. Pawła Apostoła, albo któregośkolwiek z Ewangelistów, są twierdzeniami i sądami samego Boga.

Nieomyślność nie wyklucza wprawdzie pozytywnego wpływu Ducha Świętego na wolę i rozum zespołu nauczycielskiego, ale w istocie swej jest szczególniejszą pieczęcią i kontrolą Bożą, która czuwa nad głoszeniem ewangelii i nie dopuszcza, by w nauczanie wiecznego magisterium zakradł się jakikolwiek błąd z dziedziny wiary i obyczajów.

Nieomyślność nie pokrywa się z bezgrzesznością i świętością. Moralnie, w życiu prywatnym, a nawet publicznym, niestety! mogą zastępcy Pana Jezusa grzeszyć. Nieomyślność uniemożliwia błąd logiczny.

Nieomyślność wreszcie to nie wszechwiedza czyli nie pełne i gotowe posiadanie wszelkich potrzebnych wiadomości z zakresu objawienia i z dziedziny wiedzy świeckiej. Następcy Apostołów, choć w spełnianiu misji apostołowskiej i nauczycielskiej są nieomylni, muszą jednak uczyć się, badać, dociekać: co Bóg objawił, a czego nie objawił.

Dar nieomyślności to sprawi, że nie będą nigdy zgodnie utrzymywać, iż jakaś prawda jest objawiona, której by Bóg w istocie nie objawił. Mocą nieomyślności nie zaprzeczą żadnej prawdy z dziedziny objawienia, albo prawdy, która stoi w ścisłej łączności z objawieniem.

Krótko mówiąc, nieomyślność: to nie nowe objawienie, nie inspiracja, nie bezgrzeszność, nie wszechwiedza; ale szczególniejsza pieczęć Boża, szczególniejsze światło Ducha Świętego uniemożliwiająca wszelką pomyłkę w autentycznym przechowywaniu i głoszeniu prawd objawionych. Z daru nieomyślności pada na następców Jezusa-Nauczyciela jakby promień doskonałości poznania Boskiego, któremu możliwość pomyłki i fałszu tak się sprzeciwia jak światło ciemności. Bóg ze swej strony jest nieomylny; urząd nauczycielski, ustanowiony przez Chrystusa, uczestniczy w nieomyślności Bożej z łaski i to nie we wszystkich dziedzinach, lecz w rzeczach wiary i obyczajów; magisterium Chrystusowe jest nieomyślne nie w każdym akcie nauczania, lecz w uroczystym i zbiorowym, lub codziennym i jednozgodnym nauczaniu. Nie pobłądzi też nigdy urząd nauczycielski w tych zagadnieniach, które zostają w ścisłej i nierozzerwalnej łączności z objawieniem.

Przypatrzmy się teraz pozytywnym dowodom, stwierdzającym nieomyślność urzędu nauczycielskiego.

Pan Jezus domagał się bezwzględnej wiary dla słowa i świadectwa swych posłów. Nadto zapowiedział, że wszelki sprzeciw lub odrzucenie ich nauki będzie karał wiecznym potępieniem (1).

Otóż przypuśćmy, że wybrani przez Chrystusa i przezeń upoważnieni spadkobiercy objawienia mogliby pobłądzić. Przypuśćmy, że przez pomyłkę mogliby swe pomysły przedstawiać jako prawdę Bożą! Czyż Jezus Chrystus, obowiązując tak stanowczo do przyjęcia nauki swych posłańców i zastępców, nie zmuszałby tym samym ludzi do wiary w fałsz i błąd? Przecież Zbawiciel swą Boską wszechwiedzą doskonale przejrzał słabość rozumu ludzkiego. Przewidział także wszystkie możliwe pomyłki swych zastępców w urzędzie nauczycielskim; więc, przewidując je, nie tylko dopuszczałby, by ludzie błędzili, idąc za omylnymi przewodnikami, ale nawet wprost by nas zniewalał do wiary w fałsz i błąd! To zaś jest rzeczą niemożliwą. Bóg nie może zobowiązywać pod grozą kary wiecznej do wiary w fałsz! Przeto Pan Jezus musiał uniemożliwić wszelką pomyłkę w głoszeniu i opowiadaniu prawd objawionych, oraz w zakresie tych wszystkich prawd, które z objawieniem stoją w ścisłej łączności.

Zatem urząd nauczycielski musi być w tych rzeczach nieomylny...

Krótko mówiąc: i cel, który Chrystus wytknął wybranemu gronu nauczycielskiemu i ciężki obowiązek posłuchu, który nałożył na wiernych i obietnica specjalnej asystencji Ducha Świętego, wreszcie wiara Apostołów w realizację tych obietnic, utwierdza nas w tym przekonaniu, że nauczycielski urząd musi być i jest nieomylny.

Ze słów Chrystusa Pana, które nam wiernie przekazali Ewangelisci, oraz z Dziejów i Listów Apostolskich jasno wynika, że:

1-o. Najwyższy Nauczyciel ludzkości, Bóg-Człowiek, ustanowił trwałą nauczycielski urząd, dla przechowania i przekazywania nauki objawionej.

2-o. Ten zespół nauczycielski głosić ma ewangelię wiecznie, aż do skończenia świata; ma ją opowiadać autentycznie tj. imieniem i powagą Jezusa Chrystusa. Stąd na wszystkich pokoleniach ciąży obowiązek przyjęcia tejże, jakby z ust samego Zbawcy do nich dochodziła.

3-o. Urząd nauczycielski, przez Chrystusa ustanowiony, jest nieomylny w przechowywaniu i głoszeniu Objawienia Bożego.

4-o. A zatem odwieczne i nieomylnie magisterium jest narzędziem, przez które przepływa nauka Chrystusowa. Kto ją z ust urzędu nauczycielskiego przyjmuje, czerpie u źródeł Zbawicielowych.

Kto tedy pragnie; niech do Mnie przyjdzie i czerpie! (2) (a)

Ks. Władysław Lohn T. J., *Chrystus nauczający. Ustanowienie i skład Urzędu Nauczycielskiego*. Kraków 1927. WYDAWNICTWO KSIĘŻY JEZUITÓW, ss. 50-53; 59-60; z rozdziału IV pt. *Jezus mistrz nieomylny*. (b)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono; tytuł artykułu i ilustracje od red. *Ultra montes*).

Przypisy:

(1) Zob. Mt. 10, 14, 15; Łk. 10, 10, 12; Mk. 16, 16.

(2) Jan. 7, 37.

(a) **UWAGA:** Zobacz w tej kwestii:

P. I. Ottiger S. J., *Theologia fundamentalis*. T. II. *De Ecclesia Christi ut infallibili revelationis divinae magistra*. Friburgi. Herder. 1911, str. 4-49.

P. St. Dunin-Borkowski S. J., *Die Kirche als Stiftung Jesu*. r. 5. § 1. 2, str. 95-101; zob. Esser-Mausbach, *Religion, Christentum, Kirche*. T. II.

P. H. Dieckmann S. J., *De Ecclesia*. T. II. *De Ecclesiae Magisterio*. Frib. Herder. 1925. r. 1, str. 35-59.

(b) Por. 1) Ks. Dr Maciej Sieniatycki, a) [Apologetyka czyli dogmatyka fundamentalna](#). b) [Zarys dogmatyki katolickiej](#). c) [System modernistów](#). d) [Modernistyczny Neokościół](#). e) [Problem istnienia Boga](#). f) [Dogmatyka katolicka. Podręcznik szkolny](#). g) [Główne zasady etyki Kanta a etyka chrześcijańska](#). h) [Modernizm w książce polskiej](#). i) [Etyka katolicka. Podręcznik szkolny](#). j) [Dogmatyka katolicka. O Urzędzie Nauczycielskim Kościoła katolickiego, o jego nieomyślności](#).

2) Abp Antoni Szlagowski, [Papieżstwo na przełomie dwóch wieków. \(Konferencja dla mężczyzn\)](#).

3) a) [Mały katechizm o Nieomyślności Najwyższego Pasterza](#). b) [Mały katechizm o Syllabusie](#).

4) "Tygodnik Soborowy", a) [Biskupi wobec Soboru i Papieża](#). b) [Zamiary masonerii co do Soboru. Matriarchinie Soboru](#). c) [Nieomyślność papieska i niemiecka teologia](#).

5) Ks. Dr Antoni Krechowicki, a) [Errata historii co do Papieżstwa w całej historii Kościoła. Studium krytyczne](#). b) [Nauki niedzielne. Skład Apostolski według Ewangelii i Ojców Kościoła](#). c) [Nieomyślność papieska w stosunku do historii i państwa](#). d) [Skład Apostolski według Ewangelii i Ojców Kościoła. "Święty Kościół Powszechny...". Czy być mogą i co znaczą nowe dogmaty w katolickim Kościele? – Nieomyślność Kościoła i Apostolskiej Stolicy. – Wyrok powszechnego Watykańskiego Soboru. – Stwierdzenie Nieomyślności Papieskiej: świadectwa Ewangelii, Ojców Świętych, Soborów i całej katolickiej tradycji. – Fakt bezbłędności Papieża w rzeczach wiary. – Główne powody niechęci i wrzawy obudzonej orzeczeniem Nieomyślności tej. – Faryzeizm jej nieprzyjaciół](#).

6) Ks. Piotr Semenenko CR, a) [O Wierze](#). b) [O nieomyślności Kościoła](#). c) [O gorszeniu się z prawdy Bożej](#). d) [Poza Kościołem nie ma zbawienia](#). e) [Skład Kościoła](#). f) [O Chrystusie w Kościele](#). g) [Męka i śmierć Jezusa Chrystusa Pana naszego. Chrystus zelżony w Kościele](#). h) [Papież zawsze ten sam jest formalnie, co i materialnie \(Papa semper idem sit formaliter qui et materialiter\)](#).

7) Ks. Jacek Tylka, [Dogmatyka katolicka. Traktat o Kościele Chrystusowym](#).

8) Ks. Władysław Lohn SI, [Chrystus nauczający. Ustanowienie i skład Urzędu Nauczycielskiego](#).

9) Ks. Alojzy Jougan, a) [Nieomyślność Urzędu Nauczycielskiego Kościoła](#). b) [Reguła wiary](#).

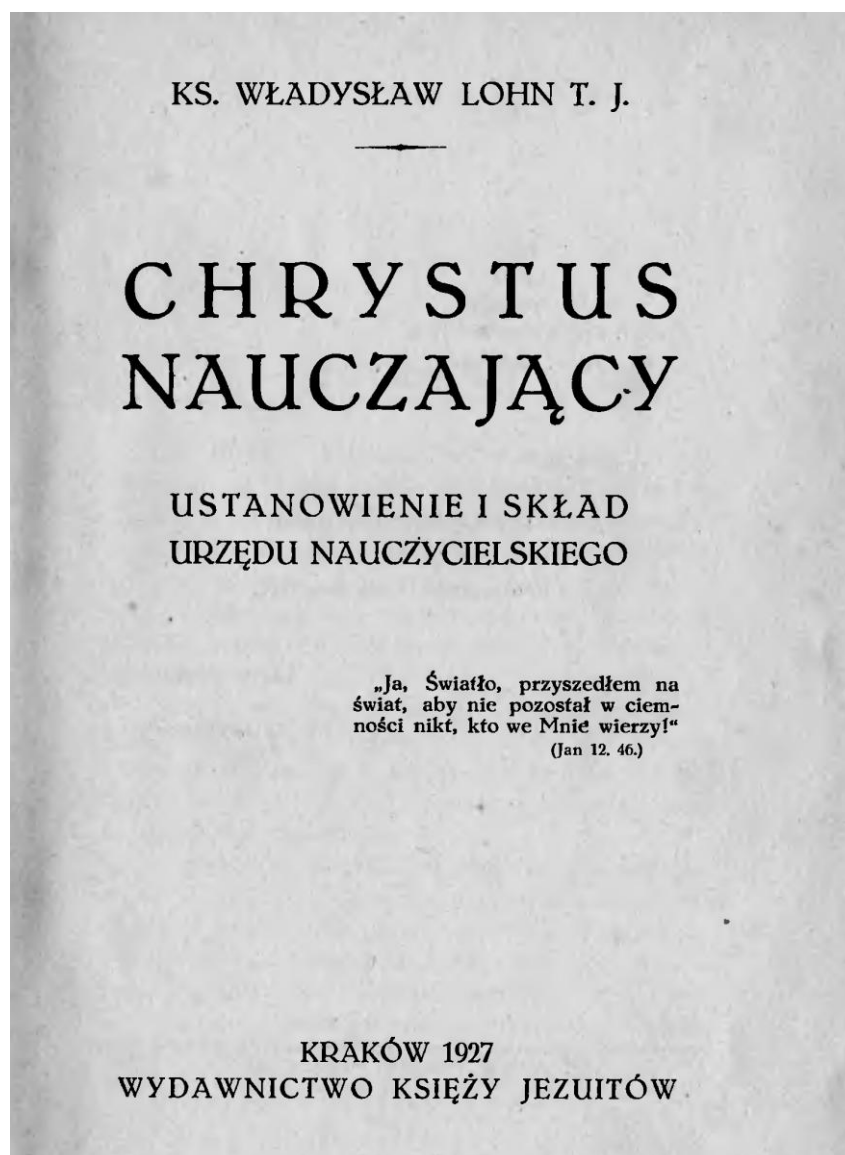
10) *Uchwały i wyroki Świętego Soboru Watykańskiego za Piusa IX 1869-1870 zebranego krótko wyjaśnione, wraz z obszernym a prostym wykładem artykułu Wiary "O nieomylnym nauczycielstwie Rzymskiego Papieża"* przez X. Dra Józefa Krukowskiego, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

11) Akta i dekreta świętego powszechnego Soboru Watykańskiego (1870), *Pierwszy projekt Konstytucji dogmatycznej o Kościele Chrystusowym przedłożony Ojcom do rozpatrzenia* (Acta et decreta sacrosancti oecumenici Concilii Vaticani (1870), *Primum Schema Constitutionis dogmaticae de Ecclesia Christi Patrum examini propositum*).

12) Ks. Jan Rosiak SI, a) *Chrystus mistyczny*. b) *Idąc nauczać*. c) *Wiara i "doświadczenie religijne"*. d) *Suarez. 1548 – 1617*. e) *Tu es Petrus*. f) *"Poza Kościołem nie ma zbawienia"*.

13) Papież Pius IX, a) *Akt wiary w przywileje Maryi i nieomylność Papieża*. b) *Modlitwa o nawrócenie kacerzy i schizmatyków*.

(Przyp. red. *Ultra montes*).

Pozwolenie Władzy Duchownej:

Można drukować

Kraków, dnia 3 września 1926.

Ks. Władysław Jankiewicz T. J.

L. 8976/26.

POZWALAMY DRUKOWAĆ

Z Książęco-Metropolitalnej Kurii

Kraków, dnia 11 listopada 1926.

† *Adam Stefan*

L. S.

Ks. A. Obrubański
kanclerz

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXV, Kraków 2025